

عنوان مقاله:

امکان سنجی اصول و معیارهای پایداری محیطی در معماری مسکونی معاصر ایران (مطالعه موردی مجموعه مسکونی شوشتر نو، نگین همسایگی یزد)

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ندا کاظمی مطلق - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، ایران

مهدی شریفی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، ایران

محمد مهدی سروش - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، ایران

خلاصه مقاله:

معماری پایدار معماری سازگار با محیط اقتصادی، اجتماعی و طبیعی، فرآیند خلق فضا است که طی آن منابع طبیعی، در طول زمان ساخت و بهره برداری به کمترین حد آسیب می رسد. سه اصل اساسی برای پایداری در معماری مطرح می شود: صرفه جویی در مصرف منابع و کاهش مصرف، استفاده مجدد و بازیافت منابع طبیعی به کار گرفته شده در ساختمان. طراحی بر اساس چرخه حیات، که روشی برای تحلیل فرآیند ساخت بنا و تاثیرات آن بر محیط زیست مطرح می کند و دست آخر طراحی انسانی است که بر تعامل بین انسان و جهان طبیعی تمرکز دارد. با توجه به گسترش لطامات زیست محیطی در سالهای اخیر و بحران انرژی، دیدگاه معماری همساز با محیط طبیعی رواج پیدا می کند. در این راستا دو نمونه مورد مطالعه؛ مجموعه مسکونی شوشتر نو و نگین همسایگی کویر یزد با معیارهای مورد نظر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است که نتایج آن ترندهای که در این دو مجموعه برای بومی سازی و بهره مندی از انرژی های طبیعی وجود داشته است بدین شرح بوده است. استفاده از الگوهای معماری ایرانی و فضای باز میانی؛ به طوری که کلیه واحدها بتوانند از این فضا بهره مند شوند. همچنین در دو مجموعه استفاده از آب، سایه سبب شده است تا در جهت به حداقل رساندن پرتوهای خورشیدی کمک کند پژوهش پیش رو به صورت کیفی و توسط مطالعات میدانی و کتابخانه ای جمع آوری شده است، نهایتاً به روش تحلیلی-توصیفی تجزیه و تحلیل گشته است. اهداف پژوهش حاضر گردآوری مرجعی مدون درخصوص تبیین اصول و قواعد معماری پایدار مبتنی بر پارادایم های پایداری محیطی، ارائه اصول طراحی مسکن در اقلیم گرم و خشک می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی-اسلامی، معماری پایدار، مجتمع مسکونی، پایداری محیطی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002990>

